

ת"פ 33302/07/20 - מדינת ישראל ע"י נגד אחמד בשארה ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33302-07-20 מדינת ישראל נ'

בשארה(אחר/נוסף)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רוני צרפתי

המאשימה

נגד

אחמד בשארה ע"י עו"ד מאיה ז'ולסון-

גלעדי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות התפרצות, תקיפה, היזק לרכוש וגניבה. וכך נקבע בהכרעת הדין:

ביום 24.6.20 בסמוך לשעה 20:00 הגיע הנאשם לדירת מגורים הנמצאת בקומת קרקע בבנין מגורים בשכונת ארמון הנציב בירושלים (להלן: **הדירה**) והתפרץ לתוכה דרך מרפסת.

במהלך ההתפרצות פרץ הנאשם כספת שהיתה בדירה וגנב מתוכה דרכון, ארנק ומספר כדורי אקדח וכן גנב מהדירה כעשרה גרם קנאביס רפואי וקופת חיסכון של בנו של בעל הדירה (להלן: **המתלונן**) ובה כ- 2,000 ש"ח במטבעות. לצד זאת, זרע הנאשם בדירה אי סדר ושבר מיטה.

המתלונן הגיע לדירה בעוד הנאשם נמצא בה והבחין כי הדלת פתוחה, וכאשר נכנס לדירה הנאשם דחף אותו בשתי ידיו, הפילו ארצה ונמלט מהמקום.

לצד זאת, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת הפרעה לשוטר, שאלה עובדותיה:

ביום 3.7.20 בסמוך לשעה 21:00, נהג הנאשם במכונית מסוג טויוטה (להלן: **המכונית**) ועמו נסע אדם אחר. שוטרי סיור הונחו לעצור את המכונית, עצרו לידה את הניידת והתקדמו לעברה רגלית, וכאשר הבחין בהם הנאשם הוא ניסה להמלט בנסיעה. אחד השוטרים פתח את דלת המכונית והשתמש בטייזר כלפי הנאשם על מנת לעצרו, וזה סגר את דלת המכונית על ידו של השוטר, יצא מהמכונית ונמלט מהשוטרים יחד עם האדם הנוסף. אחד השוטרים קרא לנאשם לעצור ורדף אחריו, וכאשר הגיע אל הנאשם הוא השתמש לעברו בטייזר פעם נוספת. הנאשם המשיך להתנגד למעצרו, עד אשר השוטר שלף את אקדחו וירה באויר, ואז כבל את הנאשם באזיקים, בעזרתם של שוטרים אחרים.

במכונית נמצאו כפפה, שני צעיפי "חם צוואר", מסוריות מתכת, פנס, מברג ואולר "לדרמן".

להשלמת התמונה אוסיף, כי תחילה כפר הנאשם גם באירוע זה, אך לאחר תחילת שמיעת הראיות הגיעו הצדדים

להסכמה דיונית לפיה תוקנו עובדותיו של האישום והנאשם הודה בו.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים שונים. בטיעוניה שמה דגש על הפגיעה שנגרמה למתלונן, אשר הנאשם התעמת איתו פיזית במהלך ההתפרצות, ועל כך שהנאשם סגר דלת מכונית על ידו של שוטר על מנת להמלט ממנו.

לאור חומרת המעשים ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע לעבירת ההתפרצות מתחם עונש הולם שבין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ולעבירת ההפרעה לשוטר מתחם שבין מאסר מותנה ועד תשעה חודשי מאסר. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העדר הרשעות קודמות מצד אחד, והעדר קבלת אחריות מנגד, ביקשה להשית עליו עונש "שלא יפחת" מ- 22 חודשי מאסר ועונשים נלווים ובהם מאסר מותנה, פסילת רשיון ופיצויים לנפגעי העבירות.

ב"כ הנאשם שמה את הדגש בדבריה על נסיבותיו של הנאשם, ובעיקר גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות וקבלת האחריות לאישום ההפרעה לשוטר. עוד הפנתה לכך שהנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי קודם למעצרו ושהה תקופה משמעותית בתנאים מגבילים.

לאור אלה, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהמנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר, על מנת שלא לקבע אצלו דפוסים עברייניים, ולהסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות, גם אם הדבר מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם.

ב"כ שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדותיהן.

הנאשם אמר כי הוא סובל שנתיים בשל התיק ורוצה לחזור לחייו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בשני אישומים, האחד התפרצות ותקיפה והשני הפרעה לשוטר. המעשים בוצעו במועדים שונים ופגעו בערכים מוגנים שונים, ועל כן אקבע מתחמי עונש הולם נפרדים לכל אחד מהם.

אישום ההתפרצות

הנאשם התפרץ לדירת מגורים, גנב מתוכה פריטים אישיים וכסף מזומן, וכאשר הגיע למקום בעל הדירה הוא תקף אותו על מנת להמלט מהמקום עם שללו.

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו. מעבר לכך, לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו אף מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. במקרה שלפני, הסיכון אף החל להתממש, שהרי הנאשם נתקל בבעל הדירה, דחף אותו והפילו ארצה, ואז נמלט מהמקום. אמנם למרבה המזל לא נגרמו למתלונן בשל האירוע חבלות גוף, אך מעדותו של המתלונן לפני התרשמתי בבירור, כי המעשה זעזע אותו נפשית והותיר בו חותם שלא במהרה ימחה - ולא קשה להבין את תחושתו של אדם הנכנס לביתו ומותקף על ידי פורץ הנמצא במקום.

לאור אלה, יש לקבוע בצד המעשים בהם הורשע הנאשם עונשים מרתיעים, אשר ישקפו את חומרתם וירתיעו מפני ביצועם. ר' למשל רע"פ 7658/18, אורן זוהר:

13. אף לגופו של עניין, אין להקל בעזות המצח של המבקש, אשר פרץ לדירת שכנו בידיעה כי הוא אינו נמצא במקום, וגנב ממנה את רכושו תוך ניצול הקרבה הפיזית בין דירת שכנו לדירתו. בעבירות ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך.

יפים לענייננו דברים שנכתבו על ידי חברי א' שהם בעניין ערג' (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014)):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכוש של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכול, ולצידם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (השוו ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2015)).

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרור לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד."

מתחם העונש ההולם אותו אני נוהג לקבוע למקרי התפרצות "שגרתית" הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשלוש שנים וכן עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה. ר' עפ"ג 42533-11-18, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל וע"פ 47163-04-17, אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (אושר ברע"פ 8999/17), אשר בכולם אושר מתחם זה. ר' גם רע"פ 4830/20, סוויסה נ' מדינת ישראל, בו אושר מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שנה לשלוש שנים בגין עבירת התפרצות, ונקבע:

11. אשר למידת העונש, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו-מבצרו, ופוגעת באורח קשה בקניינו ובפרטיותו (מהעת האחרונה, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (14.6.2020)).

במקרה שלפני, בשל העימות הפיזי עם בעל הדירה והפגיעה שגרמו לו המעשים, יש להחמיר במעט את המתחם, ועל כן אקבע מתחם עונש הולם שבין 15 חודשים ועד 40 חודשים.

אישום הפרעה לשוטר

הנאשם נמלט בנסיעה משוטרים אשר ביקשו לעצרו, התנגד באלימות למעצר, תוך שסגר דלת מכונית על ידו של שוטר, התעמת עם שוטרים, אשר נדרשו להשתמש כלפיו בטייזר ואחד מהם ירה באויר באקדחו, וגם אז נדרש מאמץ משותף של מספר שוטרים על מנת להשתלט על הנאשם ולכבול אותו. בעת שנעצר הנאשם נמצאו במכוניתו כפפה, שני צעיפים "חם צוואר", מסוריות מתכת, פנס, מברג ואולר.

מדובר בהתנהגות המעידה על העדר מורא חוק ועכבות, אשר העמידה את השוטרים ויתר המשתמשים בדרך בסכנה. על כך אוסיף את הפריטים השונים אשר נמצאו במכוניתו של הנאשם, אשר אמנם לא יוחסה לו עבירה בשל החזקתם, אך המצאותם במכונית מתיישבת עם אישום ההתפרצות.

בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם אותו ביקשה המאשימה לקבוע, בין מאסר מותנה ועד תשעה חודשי מאסר, אינו משקף נכונה את חומרת מעשיו של הנאשם, ולטעמי היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל בעונש מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה ואאמץ את המתחם לו טענה.

נתונים שאינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1994, רווק, אין לחובתו הרשעות קודמות. בתקופה שקדמה למעצרו עבד כנהג משאית.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל ברקע נורמטיבי, אך משפחתו סבלה ממצוקה כלכלית.

הנאשם לא קיבל אחריות לפני שירות המבחן לעבירת ההתפרצות, ואמר כי הוא סבור שאחיו הוא שהתפרץ לדירה, וביטא תחושת עלבון מכך שיוחסו לו מעשים הנוגדים את ערכיו. הנאשם אף טען שהפריטים אשר נמצאו במכוניתו באירוע ההפרעה לשוטר הם של אחיו.

ביחס לאירוע ההפרעה לשוטר אמר הנאשם, כי אסף למכוניתו טרמפיסט וכאשר שוטרים ניגשו לעצרו באקדחים שלופים הוא נלחץ וחשש, בין היתר מכיוון שמדובר היה בתקופה רוויית אירועים בטחוניים, ועל כך ניסה להמלט. הנאשם הבהיר לשירות המבחן, כי הוא מבין שהיה עליו לאפשר לשוטרים לעצור אותו ולא להמלט מהמקום.

שירות המבחן המליץ להמנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר ממש, על מנת למנוע מהנאשם לגבש דפוסים עברייניים ולחבור לחברה שולית, ולהסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

להשלמת התמונה אוסיף, כי מהתסקיר עלה כי הנאשם ביצע בעבר של"צ בשל עבירת אלימות נגד בת זוג, אך צוין כי אין לחובתו הרשעות קודמות - וכך עלה גם מדברי ב"כ המאשימה. משכך, לא ייחסתי כל משקל לעניין זה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות, ואת קבלת האחריות לאישום ההפרעה לשוטר.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שלא קיבל אחריות למעשים בהם הורשע באישום ההתפרצות והתקיפה. אדגיש כי אינני מחמיר עם הנאשם בשל כך שניהל הוכחות, שהרי זו זכות דיונית השמורה לו. עם זאת, הנאשם לא יהנה מההקלה לה זכאי מי שמקבל אחריות למעשים, מביע עליהם חרטה וחוסך מזמנם של העדים ובית המשפט.

לא ייחסתי משקל לחלוף הזמן מאז האירוע, שהרי כתב האישום הוגש מיד לאחר מעצרו של הנאשם, ושמיעת התיק התארכה מעבר לרצוי בשל כפירת הנאשם והחלפת ייצוג באמצע שמיעתו.

נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן להמנע מהשתת מאסר, בשל החשש לחשיפת הנאשם לחברה עבריינית, אך לא ראיתי כי ניתן לקבלה. המנעות מהטלת מאסר מהווה חריגה ממשית מתחם הענישה ההולמים את עבירת ההתפרצות בה הורשע הנאשם, ואין לכך כל אחיזה בנסיבות המקרה שלפני. אוסיף על כך, כי עונש של עבודות שירות רחוק מלשקף את חומרת מעשיו של הנאשם ואינו עונה על הצורך להרתיע מפני ביצוע מעשים דומים.

לאור מכלול הנתונים המפורטים למעלה, אגזור על הנאשם עונש בצידם הנמוך של שני המתחמים שקבעתי תוך חפיפה חלקית בין העונשים. עוד אביא בחשבון בקביעת העונש כי הנאשם היה מצוי תקופה משמעותית בתנאים מגבילים (למרות, שכפי שצינתי למעלה, התארכות ההליכים נעוצה בו).

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בעניין זה תוך עשרה ימים.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש או אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש או אלימות שהיא עוון או הפרעה לשוטט תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלונן עד תביעה מס' 1 בסך 8,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.23.
- ה. פיצוי לשוטט עד תביעה 12 (אירוע ההפרעה) בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.23.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 25.12.22 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.